

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/110/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010135
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010135.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. novembra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného

Q. C.,
nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom L. U., t.č. v inej trestnej veci vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1Nt/11/2021 zo dňa 06.10.2022, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/24/2017 zo dňa 10.04.2017, bol Q. C. odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 92 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 470 ods. 1 Tr. por. rozhodnuté tak, že sa žiadosť odsúdeného Q. C. o zahľadanie odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/24/2017 zo dňa 10.04.2017 zamietá.

Okresný súd Partizánske už vo veci rozhodoval pod sp. zn. 1Nt/11/2021 zo dňa 20.10.2021, kde žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia zamietol. Krajský súd sa nestotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že je dôvod na zamietnutie návrhu odsúdeného na zahľadanie odsúdenia. Podľa názoru krajského súdu bolo potrebné prisvedčiť sťažnostným námietkam odsúdeného spočívajúcim v tom, že pokiaľ v trestnom konaní pre ďalší jeho trestný čin nebolo dátumovo ustálené jeho konanie v roku 2020, treba použiť zásadu "in dubio pro reo", a teda plynutie lehoty vykladať v prospech odsúdeného. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa sp. zn. 2T/56/2021 zo dňa 20.09.2021 vyplýva, že ďalší trestný čin podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mal odsúdený páchať "od presne nezisteného obdobia roku 2020 do 22.02.2021." Súd prvého stupňa v konaní o návrhu odsúdeného na zahľadanie odsúdenia vedeného pod sp. zn. 2T/24/2017 nedostatočne skúmal vedenie riadneho života odsúdeným, pričom nemal pripojený ani spisový materiál v trestnej veci sp. zn. 2T/56/2021.

Na základe uvedeného krajský súd uznesením sp. zn. 23Tos/133/2021 zo dňa 30.11.2021 rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a uložil súdu, aby doplnil dokazovanie o potrebný spisový materiál, správy od zamestnávateľa odsúdeného, správy z výkonu ochranných liečení, z pobytu odsúdeného v resocializačnom zariadení, preukazujúce vedenie riadneho života v rozhodnej dobe potrebnej na posúdenie zahľadania odsúdenia. Poukázal na to, že priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spáchal odsúdený po uplynutí rozhodnej doby potrebnej na zahľadanie odsúdenia.

Prvostupňový súd doplnil dokazovanie v smere naznačenom nadriadeným súdom a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle vysloveného právneho názoru sťažnostného súdu prihliadol u odsúdeného

na zásadu "in dubio pro reo". Nakoľko nebolo dátumovo ustálené jeho konanie v roku 2020, toto odsúdenie mu nepričítal do plynúcej lehoty rozhodnej pre posúdenie vedenia riadneho života. Takisto zohľadnil aj okolnosť, že v rozhodnej dobe 3 rokov od vykonania trestu odsúdený nespáchal ani žiaden priestupok. Avšak zo zabezpečenej správy od MUDr. L., u ktorej odsúdený vykonával ochranné protialkoholické liečenie vyplýva, že odsúdený k tejto liečbe nepristupoval zodpovedne. Už od roku 2017 sa liečba nesie v znamení porušovania abstinencie, recidívy abúzu alkoholu a neefektívnej spolupráce na liečbe z jeho strany. Od augusta 2018 odsúdený priznáva na kontrolách porušovanie abstinencie od alkoholu, na čo bol pre recidívu abúzu alkoholu opakovane ústavne preliečovaný, a to celkom štyrikrát. Po prepustení z uvedených ústavných pobytov abstinovao vždy len krátko, najviac 1 mesiac. Tiež zo správ od zamestnávateľov, ktoré sa vzťahujú na posudzované obdobie troch rokov vyplýva, že odsúdený nebol schopný udržať si prácu po dlhšiu dobu. Medzi dôvodmi skončenia pracovného pomeru sa uvádza nenastúpenie do práce bez udania dôvodu, či závažné porušenie pracovnej disciplíny z dôvodu pozitívneho testu na alkohol. Vzhľadom na vyššie uvedené aj pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru sťažnostného súdu prvostupňový súd konštatoval, že v období od 29.05.2017 do 29.05.2020 odsúdený nevedol riadny život, preto návrh odsúdeného na zahľadnie odsúdenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. Svoju sťažnosť aj písomne zdôvodnil. Uviedol, že súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní o zahladení odsúdenia musel vysporiadať s dvomi skupinami dôkazov, ako v jeho prospech, tak v i jeho neprospech. V prospech možno vyhodnotiť to, že v rozhodnom období, nespáchal žiadny priestupok ani trestný čin. Ďalším dôkazom v prospech bola správa mesta Partizánske, z ktorej vyplýva, že neevidujú žiadne spory odsúdeného. Tieto dôkazy v prospech odsúdeného majú väčšiu relevanciu a výpovednú hodnotu ohľadom skutočnosti, či sa osvedčil, ako dôkazy, ktoré svedčia v jeho neprospech, na ktoré prvostupňový súd prihladol. Súdsúdenie nezahladil na základe správy MUDr. L. a správ od zamestnávateľov. Z uvedeného vyplýva, že nevyhodnotil dôkazy objektívne, ale naopak jednostranne v jeho neprospech. Uviedol, že zo správ od MUDr. L. okrem iného vyplýva snaha odsúdeného o liečbu, rovnako tak aj zo správ od zamestnávateľov možno usúdiť, že mal snahu sa zamestnať avšak pod vplyvom závislosti nedokázal túto ambíciu uskutočniť. Záverom uviedol, že súd prvého stupňa poňal podmienky pre zahladenie neprímerane prísne. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a zahladil jeho odsúdenie.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zákonnými podmienkami pre zahladenie odsúdenia sú vykonanie trestu odňatia slobody a vedenie riadneho života odsúdeným nepretržite najmenej počas doby stanovenej Trestným zákonom. Pod pojmom vedenie riadneho života sa rozumie dodržiavanie právneho poriadku, základných noriem spoločenského života, plnenie najmä zákonných povinností vo vzťahu k štátu a iným oprávneným subjektom. Vyššie uvedené zákonné podmienky musia byť súčasne splnené v čase, keď súd rozhoduje o zahladení odsúdenia. Odsúdený splnil prvú podmienku nevyhnutnú pre zahladenie odsúdenia, t.j. vykonanie trestu odňatia slobody. Druhou podmienkou na zahladenie trestu je vedenie riadneho života odsúdeným nepretržite po dobu tri roky, nakoľko odsúdený vykonával trest odňatia slobody v celkovej dĺžke neprevyšujúcej jeden rok. Doba nepretržitého vedenia riadneho života odsúdeným začala plynúť po výkone trestu odňatia slobody, t.j. od 29.05.2017 do 29.05.2020.

V prvom rade považoval krajský súd za potrebné uviesť, že súd prvého stupňa postupoval v intenciách krajského súdu a obstaral si všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa k tomuto konaniu. Na podklade dostatočne zisteného skutkového stavu veci v relevantnom rozsahu rozhodol taktiež vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na zahladenie predmetného odsúdenia ako nedôvodný zamietol. Súdsúdený vo svojom uznesení správne v intenciách právneho názoru vysloveného krajským súdom skonštatoval, že u odsúdeného bolo potrebné uplatniť zásadu "in dubio pro reo". Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2021 zo dňa 20.09.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/67/2021 zo dňa 12.01.2022, uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 Tr. zák., avšak skutok spáchal od presne nezisteného obdobia roku 2020 až do 22.02.2021. Teda nebolo dátumovo ustálené jeho konanie v roku 2020, a toto odsúdenie mu nebolo možné pričítať do plynúcej lehoty rozhodnej pre posúdenie vedenia riadneho života.

Ďalej mal z obsahu spisu za preukázané, že odsúdený sa v rozhodnej dobe nedopustil žiadneho priestupku. Súdsúdený však správne poukázal na skutočnosť, že odsúdený nepristupoval k liečbe, ktorá mu bola nariadená rozsudkom prvostupňového súdu sp. zn. 2T/24/2017 zo dňa 10.04.2017

zodpovedne, kedy už od roku 2017 sa liečba niesla v znamení porušovania abstinencie, recidívy abúzu alkoholu a neefektívnej spolupráce na liečbe z jeho strany.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý prihliadol na skutočnosť vyznievajúcu v neprospech odsúdeného, a to jeho nespoluprácu pri liečbe zo závislosti na alkohole, a z toho plynúci následok, že nie je schopný nájsť si stále zamestnanie a viesť riadny život. Ako vyplýva zo správ od zamestnávateľov, ktoré sa vzťahujú na posudzované obdobie troch rokov, odsúdený bol 3 krát prepustený z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny, a to nenastúpenie do práce bez udania dôvodu, či závažné porušenie pracovnej disciplíny z dôvodu pozitívneho testu na alkohol.

Vo vzťahu k vedeniu riadneho života krajský súd uvádza, že týmto sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987).

Na splnenie podmienok na zahľadanie odsúdenia sa vyžaduje viac ako nezávadné správanie odsúdeného po výkone trestu, ktoré zodpovedá pojmu riadny život pracujúceho človeka. Potrebné je vzorné správanie odsúdeného a jeho poctivý pomer k práci, ktoré dostatočne odôvodňujú predpoklad, že sa odsúdený napravil. V súlade s judikatúrou nepostačuje len zistenie, že sa v správaní odsúdeného nevyskytli nedostatky, ale musí sa preukázať, že v správaní odsúdeného a jeho vzťahu k práci jestvujú také kladné prvky, ktoré vynikajú nad priemer, a preto umožňujú označiť jeho správanie za vzorné (R 20/1976).

Odsúdený pre nedodržiavanie nariadeného protialkoholického liečenia, ktorým nerešpektuje rozhodnutie súdu vyvoláva situáciu, že si nemôže udržať zamestnanie po dlhšiu dobu. Toto jeho nezodpovedné správanie nenapĺňa podmienku vedenia riadneho života, na základe čoho nemožno správanie odsúdeného považovať za vzorné, resp. zodpovedajúce pojmu „vedenia riadneho života pracujúceho človeka“.

Okolnosťou svedčiacou v neprospech odsúdeného nie je teda závislosť na alkohole, ale s ním súvisiaci nezodpovedný prístup k liečbe a k zabezpečeniu si riadneho živobytia, teda nedodržiavanie súdom uložených povinností podrobiť sa protialkoholickému liečeniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že odsúdený nevedol od vykonania trestu vo veci, ktorej odsúdenie žiada zahladiť riadny život nepretržite po dobu vyžadovanú zákonom, t. j. najmenej 3 roky.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.